

**СИНДИКАТ РАДНИКА У ПРОСВЕТИ
СРБИЈЕ**

СРПС

БЕОГРАД, Дечанска 14/5; тел/факс: 011/3236-259, 025/420-093

E-mail: sob@beograd.com, sindiso@sbb.rs

ВЕРБИЋ ШУМОМ, СИНДИКАТИ ДРУМОМ

У среду и четвртак, радна група коју је формирао министар просвете отпочела је посао на изради Предлога Закона о изменама и допунама Закона о основама система образовања и васпитања, а на основу пристиглих око **150** амандмана на овај, за просвету најважнији закон. Међу овим амандманима велик број је и оних које су Министарству у протеклом периоду доставили и синдикати који су, бар досад, безуспешно покушали да на тај начин поправе базични закон који се неоправдано и колоквијално у просветној и другој јавности назива „Крвним“ законом.

Елем, након штрајка који је у току министар је, хтео-не хтео, прихватио да се у радној групи, уз представнике свих сектора Министарства, оба завода, Националног просветног савета, Националне службе за запошљавање, струковних и других удружења, нађу и представници четири синдиката. Представник СРПС-а у Радној групи је проф. Хаџи Здравко М. Ковач, генерални секретар НСПРВ. Како првог дана није стигао да Радну групу удостоји својим присуством, другог дана на састанку Радне групе појавио се главом и брадом, лично, министар школски и радној групи објаснио оно што су чланови већ схватили првог дана из наступа државног секретара, г-ђе Снежане Марковић, а то је да ће Министарство свим силама гурати своје виђење новог Закона, без обзира на аргументе других учесника овог посла.

Министар Срђан Вербић је том приликом констатовао да „тренутно нема важнијег посла од овог“ (измена и допуна ЗОСОВ – прим. аут.) „и шта год решимо, процес се наставља. Ово је посао који не стаје“, рекао је Вербић и упознао Радну групу са приоритетима (онако како их види Министарство – прим.аут.). Према његовим речима, за њега (да ли и Министарство) најважније је питање (први приоритет) укрупњавања ангажованих, односно рационализација државне управе, што не значи да се у просвети може спровести линеарно рационалисање и да би новим решењима у Закону требало предвидети погућност преласка радника из једне у другу општину, односно радити на решењима помоћу којих би се укрупниле норме наставника. Други приоритет који је навео министар Вербић је по њему везан за увођење и развој информационог система у образовни систем, јер „сви имају другачије податке“, а од Министарства се очекује да доноси одлуке, чак и онда када о нечему нема никакве податке. Приликом уређења чланова који се односе на ово питање, уважиће се и ставови добијени од повереника за заштиту информација, Родољуба Шабића. Као трећи приоритет, министар Вербић је препознао избор директора и школских одбора, а нарочито оно што је остављено Министарству да даје сагласност, а да нема релевантне податке о самом поступку избора директора. Он се овом приликом zaloжио (да ли само

декларативно) за већи утицај наставничког већа на избор директора, рекавши да није за прегласавање, ма шта год то значило. Затим је као приоритет дефинисао питање и рекао да је за смањење администрирања у школама за које му се чини да је преобимно и да су наставници са правом приговарали на обим свега што морају да ураде на свом послу, рекавши – „зашто да се нешто пише, ако то нико неће читати. Оно што се напише, неко треба и да прочита“, рекао је Вербић. На крају је поновио свој, од раније познати став који је по нама у супротности са оним што је навео као први приоритет, а то је да се залаже да се „убудуће радни однос у школама приоритетно заснива путем конкурса, јер мора бити места за добре младе наставнике“, рекавши да није за фингиране конкурсе, већ за конкурсе на пун проценат и за младе и стручне људе у систему. Након овог става министра, реплицирао му је проф. Ковач, рекавши да су приоритети 5 и 1 по свакој логици супротстављени и да давање приоритета конкурсима значи, не мањи број запослених, већ већи, због нових извршилаца, а да нема ништа ни од укрупњавања норме, јер они који остају без дела норме и убудуће ће бити без дела норме који би добили да је приоритет дат преузимању, подсећајући га и на његове нелогичне изјаве у случају када је дао приоритет, односно већи број бодова, успеху у основној школи (у односу на број бодова на тесту за малу матуру) и при том тврдио да ће то смањити број Вуковаца.

Међутим, чим је министар „наишао на тврдо“, одмах се сетио да мора ићи на други састанак и Радну групу оставио да се мучи својом муком. Посао око „Кривног“ закона наставља се већ у понедељак, а министру је остало да размисли и о оном што је у току рада Радне групе рекао проф. Ковач, да му министар још и добро изгледа, с обзиром ко су му све саветници и државни секретари. На дневном реду Радне групе у понедељак су школски одбори, односно управљање установама образовања.

Београд, 21.11.2014.год.

проф. Хаци Здравко М. Ковач,
члан Радне групе за измену ЗОСОВ

